

Sygn. akt I Ca 154/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2017 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Zalewska-Statuch

Sędziowie SSO Joanna Składowska

SSO Iwona Podwójniak

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa O. H.

przeciwko T. H.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 31 stycznia 2017 roku, sygnatura akt III RC 18/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości na następujący:

„1. podwyższa alimenty od pozwanego T. H., zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 21 października 2013 roku w sprawie III RC 160/13 na rzecz małoletniego syna O. H. z kwoty po 450 złotych miesięcznie do kwoty po 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne do rąk K. K. pełniącej funkcję rodziny zastępczej dla małoletniego O. H. do dnia 10. każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 9 lutego 2016 roku;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. nakazuje pobrać od pozwanego T. H. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łasku 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej”;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I Ca 154/17

UZASADNIENIE

Małoletni powód O. H. wystąpił przeciwko T. H. o podwyższenie alimentów z kwoty 450 zł miesięcznie do kwoty 700 zł miesięcznie.

Pozwany T. H. wniósł o oddalenie powództwa.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 31 stycznia 2017 roku Sąd Rejonowy w Łasku oddalił powództwo.

Rozstrzygnięcie zapadło po następujących ustaleniach i wnioskach.

Ostatnie alimenty od pozwanego na rzecz powoda zostały ustalone wyrokiem z dnia 21 października 2013 roku w kwocie 450 zł miesięcznie, poczynając od dnia 16 sierpnia 2013 roku.

Małoletni O. H. urodził się (...), jest synem T. H. i Ż. K.. Ojciec dziecka pozbawiony jest władzy rodzicielskiej, a władza rodzicielska matki została ograniczona poprzez umieszczenie dziecka w spokrewnionej rodzinie zastępczej w osobie jego babki macierzystej K. K..

W toku ostatniej sprawy o alimenty małoletni powód przebywał już w pieczy zastępczej i babka otrzymywała świadczenie w wysokości 788 zł miesięcznie na pokrycie kosztów utrzymania dziecka. O. H. miał wówczas 5 lat i chodził do klasy „zerowej”.

Matka dziecka nie pracowała, studiowała w systemie dziennym na Uniwersytecie (...).

Ojciec powoda, T. H., był właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 2,02 ha, z którego dochód w 2012 roku wyniósł 5 352,81 zł. Podejmował prace dorywcze, z których zarabiał 300-400 zł miesięcznie. Pomagał nadto ojcu w prowadzeniu należącego do niego gospodarstwa rolnego. Nie osiągał z tego tytułu żadnego wynagrodzenia. W zamian za tę pomoc ojciec pozwanego pokrywał koszty wyżywienia i koszty związane z zaspokojeniem potrzeb mieszkaniowych T. H. i jego rodziny. Pozwany był żonaty z J. H., z małżeństwa miał syna W. H. urodzonego (...). J. H. nie pracowała, pobierała zasiłek rodzinny na rzecz syna W. wynoszący 77 zł miesięcznie. T. H. wraz z żoną i synem mieszkał w domu swoich rodziców.

Małoletni O. H. nadal przebywa w rodzinie zastępczej u swojej babki K. K., która otrzymuje świadczenie na pokrycie kosztów utrzymania dziecka w wysokości 763,20 zł miesięcznie oraz świadczenie z programu 500+ wynoszące 500 zł miesięcznie. Pozwany łoży na rzecz syna zasądzone alimenty. W 2015 roku w sprawie z powództwa (...) w P. na rzecz dziecka zasądzone zostały alimenty od jego matki Ż. K. w kwocie 50 zł miesięcznie. Ż. K. wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego względem syna w formie zakupów rzeczy potrzebnych dla dziecka.

Powód jest uczniem III klasy Szkoły Podstawowej w Z.. Do szkoły dojeżdża bezpłatnym autobusem szkolnym. W bieżącym roku szkolnym dziecko otrzymało nieodpłatnie część potrzebnych podręczników. K. K. zakupiła dziecku jedynie podręczniki i ćwiczenia do języka niemieckiego i religii, na co wydała 250 zł. Dodatkowo poniosła koszty zakupu wymaganej wyprawki, obuwia szkolnego i plecaka, wynoszące w sumie 600 zł. Opłaciła małoletniemu składkę na ubezpieczenie w wysokości 30 zł. O. H. nie uczęszcza na żadne płatne zajęcia dodatkowe. W bieżącym roku szkolnym uczestniczył w dwóch bądź trzech wyjazdach do kina lub teatru organizowanych przez szkołę. Koszt jednego takiego wyjazdu wynosi 30-35 zł.

Powód od kilku lat ma problemy stomatologiczne. Odbywa wizyty raz na dwa miesiące. Koszt leczenia jednego zęba wynosi 70-80 zł. O. H. zapada na choroby górnych dróg oddechowych, ma alergię, jest uczulony na pyłki, pleśń, białko, czekoladę, cierpi na przewlekłe przerostowe zapalenie migdałków.

K. K. określa wydatki na zakup leków dla powoda na kwotę 200-250 zł miesięcznie, czasami nieco mniej, a wydatki na zakup żywności dla dziecka na kwotę około 500 zł miesięcznie oraz przeciętnie 400-500 zł w miesiącu na zakup odzieży i obuwia dla małoletniego. O. H. lubi oglądać filmy. Co najmniej raz w miesiącu zabierany jest do kina. Bilet wstępu kosztuje od 15 zł do 28 zł.

K. K. nie płaci czynszu, gdyż otrzymuje dodatek mieszkaniowy w wysokości około 200 zł miesięcznie, który pokrywa w całości wydatki na czynsz, a w pozostałej części jest przeznaczony na opłaty za energię elektryczną. K. K. co miesiąc kupuje dwie butle gazu, na co wydaje w sumie 72 zł. Uiszcza należności za wodę wynoszące 96 zł na kwartał i ścieki w wysokości 72 zł na dwa miesiące. Rocznie wydaje na zakup opału 2 000 zł. Jest bezrobotna bez prawa do zasiłku. Podejmuje prace dorywcze w formie pomocy osobom starszym, zbiera jagody i grzyby, które sprzedaje.

Ż. K., matka małoletniego powoda mieszka z matką K. K. i małoletnim synem O. H.. Aktualnie kontynuuje naukę na niestacjonarnych studiach magisterskich, w czerwcu 2017 roku zamierza obronić pracę magisterską. Czesne za studia wynosi 4 200 zł rocznie. Zajęcia na uczelni odbywają się w każdą sobotę i niedzielę w godzinach 8.00-18.00. Na dojazdy na zajęcia Ż. K. wydaje 300-400 zł miesięcznie. Otrzymuje stypendium socjalne w kwocie po 500 zł miesięcznie i alimenty od swojego ojca w wysokości po 400 zł miesięcznie.

T. H. nadal pozostaje w związku małżeńskim, z którego posiada obecnie dwoje dzieci: W. urodzonego (...) i O. urodzonego (...). Żona pozwanego nie pracuje, zajmuje się dziećmi i domem. Pobiera na rzecz synów zasiłki rodzinne i świadczenie wychowawcze, którego łączna wysokość wynosi 1 000 zł miesięcznie.

Starszy syn pozwanego W. H. uczęszcza do przedszkola. Odpłatność za przedszkole wynosi 55 zł miesięcznie. Dzieci pozwanego nie chorują przewlekłe.

T. H. nadal jest właścicielem gospodarstwa rolnego o obszarze 2,02 ha. Innego majątku nie posiada. Obsiewa swoje grunty zbożem, nie hoduje żadnych zwierząt. Pozwany nie ma żadnych maszyn rolniczych, korzysta ze sprzętu, który pożycza od swojego ojca. Dochód z tego gospodarstwa w 2015 roku wyniósł 4 347,96 zł. Pozwany pobiera dopłaty unijne do posiadanych gruntów rolnych, które za 2015 roku stanowiły w sumie kwotę 1 516,02 zł. Opłaca składkę na ubezpieczenie społeczne w wysokości 390 zł na kwartał.

T. H. pracuje aktualnie w gospodarstwie rolnym swojego ojca i zarabia 9 zł za godzinę pracy. Podjął tę pracę po narodzinach syna O.. Miesięczne zarobki pozwanego wynoszą od 1 800 zł w okresie zimowym do 2100-2200 zł latem. Ojciec pozwanego posiada gospodarstwo rolne o obszarze około 100 ha, hoduje trzodę chlewną, bydło. Pozwany wraz z żoną i dziećmi z małżeństwa mieszka nadal w nieruchomości swoich rodziców, obecnie zajmuje jednak odrębny budynek. Ponosi część kosztów utrzymania tego mieszkania. Uiszcza opłaty za energię elektryczną wynoszące około 400 zł na dwa miesiące oraz abonament telewizyjny w kwocie 20 zł miesięcznie i abonament za internet w wysokości 50 zł miesięcznie. W sezonie grzewczym wydaje na opał około 1 000 zł. Pozwany nie ponosi opłat za wodę i wywóz śmieci, uiszcza je ojciec T. H.. Pozwany i jego żona korzystają z pomocy, głównie rzeczowej, udzielanej przez rodziców każdego z małżonków.

T. H. ma ukończone 31 lat, jest zdrowy. Z zawodu jest technikiem rolnictwa. Posiada prawo jazdy kategorii (...).

Pozwany łoży alimenty. Poza tym niczego na rzecz dziecka nie świadczy. Nie utrzymuje z O. H. kontaktów.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 1 lipca 2016 roku zmienione zostało orzeczenie w przedmiocie władzy rodzicielskiej nad małoletnim O. H. w ten sposób, że w miejsce umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej u K. K., władzę rodzicielską Ż. K. ograniczono poprzez ustanowienie nadzoru kuratora sądowego nad jej wykonywaniem. Orzeczenie to nie jest prawomocne, toczy się postępowanie apelacyjne (bezsporne).

Sąd oddalił wnioski dowodowe stron o zwrócenie się do właściwych instytucji o dokumenty w postaci zaświadczenia o obszarze gospodarstwa rolnego należącego do rodziców pozwanego, zaświadczenia banku lub wyciągu w przedmiocie środków zgromadzonych na kontach lub lokatach przez rodziców pozwanego, zaświadczeń dotyczących formy pomocy społecznej udzielanej każdemu z domowników, z którymi zamieszkuje małoletni powód, a nadto o zobowiązanie do przedstawienia zeznań podatkowych za 2015 roku złożonych przez dorosłych domowników mieszkających wspólnie z powodem, zobowiązanie do złożenia wyciągu z rachunku bankowego J. H. oraz jej pisemnego oświadczenia o posiadanych rachunkach bankowych, uznając że nie dotyczą w istocie przedmiotu rozpoznawanej sprawy.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął złożone przez stronę powodową nagranie z rozmowy między pozwanym a Ż. K. i K. K.. Zostało ono dokonane bez wiedzy i zgody T. H.. Wskazać również trzeba, że zarejestrowane na nagraniu wypowiedzi pozwanego co do jego stanu majątkowego pozostają w oczywistej sprzeczności z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym stanowiącym podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Mając to na uwadze powyższe Sąd wskazał, że obowiązek alimentacyjny ojca powoda określony został wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 21 października 2013 roku. Zmiany w zakresie alimentowania mogą nastąpić jedynie w oparciu o przepis art. 138 k.r.o., który stanowi, że w razie zmiany stosunków żądać można zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków odnosi się do okoliczności, które kształtują zakres świadczeń alimentacyjnych. Według art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Podstawą powództwa o zmianę orzeczenia w przedmiocie alimentów może być zatem jedynie zmiana usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej lub zmiana zarobkowych i majątkowych możliwości osoby zobowiązanej. Zmiana ta musi mieć charakter istotny.

Od uprawomocnienia się wyroku, w którym został określony wymiar obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powoda, minęły trzy lata. W tym okresie nastąpiły zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wynikające z poziomu rozwoju dziecka i jego edukacji szkolnej. W toku sprawy III RC 160/13 wydatki związane z rozpoczęciem roku szkolnego przez małoletniego kształtowały się na poziomie około 350 zł, obecnie wynoszą około 850 zł. Zważyć jednak trzeba, iż aktualnie matka powoda również obciążona jest obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz syna w wysokości po 50 zł miesięcznie. Rocznie stanowi to kwotę 600 zł, która może być przeznaczona na pokrycie rosnących kosztów związanych z realizacją obowiązku szkolnego przez O. H.. Aktualnie powód wyjeżdża na wycieczki szkolne, chodzi do kina. Przeciętne miesięczne wydatki na ten cel kształtują się na poziomie kilkudziesięciu złotych. Wydatków tych nie można uznać za nieuzasadnione, gdyż w istocie zmierzają one do zapewnienia dziecku prawidłowego rozwoju, poszerzenia jego wiedzy i zainteresowań.

Nie uległ w zasadzie żadnym zmianom stan zdrowia małoletniego.

Rodzina zastępcza określiła sumę niezbędną na zaspokojenie potrzeb uprawnionego w zakresie tylko wyżywienia oraz zaopatrzenia w odzież i obuwie na kwotę 900-1 000 zł miesięcznie. W ocenie Sądu, wskazana suma jest wygórowana i całkowicie nieadekwatna do zarobkowych i majątkowych możliwości rodziców uprawnionego, które kształtują poziom życia dziecka. Nie można nadto uznać, aby dziecko w wieku 8 lat wymagało zakupu odzieży i obuwia za kwotę 400-500 zł miesięcznie.

Od daty uprawomocnienia się wyroku w sprawie III RC 160/13, nastąpiły zmiany w sytuacji rodzinnej i materialnej pozwanego. Wzrosły bieżące dochody T. H., który podjął pracę w gospodarstwie rolnym swojego ojca i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie 1 800-2 200 zł miesięcznie. Pozwany pracuje zgodnie ze swoimi kwalifikacjami, w wymiarze co najmniej 10 godzin dziennie. Aktualnie pozwany w pełni wykorzystuje więc posiadane możliwości zarobkowe. Podnieść przy tym trzeba, iż obecnie T. H. ponosi samodzielnie większość kosztów utrzymania mieszkania, które zajmuje wraz z żoną i dziećmi pochodzącymi z małżeństwa. Koszty te wynoszą średnio około 400 zł na miesiąc. T. H., poza powodem, posiada obecnie na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, wobec których również ciąży na nim obowiązek alimentacyjny, oraz niepracującą żonę, w stosunku do której obciążają go obowiązki wynikające z zawartego małżeństwa (art. 23 i nast. k.r.o.). Najmłodszy syn pozwanego urodził się już po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie III RC 160/13.

W tym stanie rzeczy Sąd stwierdził, że brak jest przesłanek określonych w art. 138 k.r.o. do zmiany zakresu dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powoda i powództwo oddalił.

Zgodnie z art. 135 § 3 k.r.o. świadczenia wychowawcze i rodzinne oraz świadczenia dla rodziny zastępczej nie wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego. W konsekwencji nie mogą one uchylać lub nawet pomniejszać obowiązku alimentacyjnego rodziców. Świadczenia te mają natomiast charakter wspomagający. K. K. tytułem tych świadczeń

(świadczenie na pokrycie kosztów utrzymania umieszczonego dziecka i świadczenie z programu 500+ pobiera w miesiącu niemal 1 300 zł i środki te w całości winna przeznaczyć na pomoc w kosztach utrzymania i wychowania małoletniego O. H., których nie są w stanie pokryć rodzice dziecka.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powoda kosztami procesu. Uwzględnił przy tym wiek małoletniego, stopień pokrewieństwa między stronami, jak również i to, że małoletni nie posiada żadnych własnych dochodów, a obciążenie kosztami procesu w istocie prowadziłyby do pozbawienia dziecka istotnej części środków przeznaczonych na jego utrzymanie.

Apelację złożył powód. Zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego: art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. poprzez uznanie, iż w niniejszej sprawie nie doszło do zmiany stosunków uzasadniających podwyższenie zasądzonych od pozwanego alimentów; naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie: art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego, co w istocie doprowadziło do błędów w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu: iż pozwany jedynie pracuje u ojca, za co otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie około 1 800 - 2 200 zł, a nie prowadzi z nim wspólnie gospodarstwa rolnego, iż pozwany intensywnie poszukiwał pracy przez blisko 6 lat i przez cały ten okres nie mógł jej znaleźć, iż J. H. nie posiada własnego majątku, iż pozwany samodzielnie ponosi większą część kosztów utrzymania mieszkania, iż małoletni powód choruje w takim samym stopniu co 3-4 lata temu, a koszt jego leczenia utrzymuje się na identycznym poziomie, ponadto naruszenie art. 227 k.p.c. poprzez odmówienie mocy dowodowej nagraniom rozmowy między pozwanym a K. i Ż. K., oddalenie wniosków dowodowych strony powodowej w postaci zwrócenia się przez Sąd do właściwych instytucji o nadesłanie i dopuszczenie dowodu z nadesłanych dokumentów.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego alimentów w wysokości 700 zł płatnych do każdego 10. dnia miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu, do rąk rodziny zastępczej - K. K. oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesów według norm przepisanych; ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łasku.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania przed sądem drugiej instancji.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest częściowo uzasadniona. Rację ma skarżący powód, że w sprawie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenie alimentów należnych od pozwanego na rzecz małoletniego syna O..

W pierwszym rzędzie podnieść należy, że od daty ostatniego ustalenia alimentów do daty wydania rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji w niniejszej sprawie upłynęły trzy lata. Taki upływ czasu i zaistniały w nim rozwój dziecka spowodował wzrost usprawiedliwionych potrzeb powoda, zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym. Mianowicie, w dacie poprzednich alimentów O. uczęszczał do zerówki, a obecnie – ukończył III klasę szkoły podstawowej. Zatem zaszły istotne zmiany w usprawiedliwionych potrzebach powoda w zakresie edukacji szkolnej, co dostrzegł co prawda również sąd pierwszej instancji, niemniej wskazał, że takie zwiększone wydatki pokrywa kwota alimentów zasądzonych od matki. Tymczasem jednocześnie sąd ustalił, że matka nie realizuje swojego obowiązku alimentacyjnego w pieniądzu, ale rzeczowo, ponadto chodzi przecież o wzrost potrzeb małoletniego, a nie o źródła ich finansowania. Zresztą w sprawie małoletniego O. jest tak, że jego matka Ż. K. obecnie posiada bardzo ograniczone możliwości zarobkowe, co wiąże się z faktem, że dopiero kończy swoje kształcenie i do tej pory miała jedynie stypendium, alimenty i okazjonalne dochody z prac dorywczych, w sezonie wakacyjnym. Zatem tymczasem to ojciec winien w większej części pokrywać koszty utrzymania O..

Niewątpliwie również nastąpił wzrost potrzeb małoletniego w zakresie wyżywienia, choćby ilościowy, ponadto także w zakresie odnoszącym się do spraw zdrowotnych powoda, co wynika z faktu, że często choruje i choć nie jest

możliwe szczegółowe określenie wydatków w tym zakresie, to wzrost potrzeb uzasadnia choćby wzrost cen leków, na co wskazuje porównanie faktur z obu okresów określania wysokości alimentów.

Zasadnicza oś sporu i także zarzuty zaskarżenia powoda to kwestia ustaleń i ocen odnoszących się do zmiany stosunków w aspekcie możliwości zarobkowych pozwanego.

Mianowicie, skarżący zarzuca, że sąd pierwszej instancji dokonał ustaleń w tym zakresie z przekroczeniem zasad wynikających z przepisu art. 233 § 1 k.p.c., przyjmując twierdzenia pozwanego, że dysponuje jedynie dochodem w wysokości 1 800 – 2 200 zł – tyle płaci mu ojciec za pracę w gospodarstwie rolnym.

Istotnie, w tym zakresie należy podzielić racje apelacji. W braku jakiegokolwiek udokumentowania wysokości dochodów uzyskiwanych za pracę w gospodarstwie ojca, w sytuacji gdy pozwany – jak sam podaje w zeznaniach – jest zaangażowany w tę pracę kilkanaście godzin dziennie i również wobec faktu, że pozwany nie podejmował innej pracy poza gospodarstwem ojca – w świetle zasad doświadczenia życiowego uprawniony jest wniosek – tak jak przyjmuje to apelujący – że pozwany faktycznie prowadzi wspólnie z ojcem to gospodarstwo. Ma ono około 100 ha powierzchni i bardzo dużą hodowlę zwierząt. Taka działalność pozwala zatem uzyskiwać – oczywiście przy znacznym nakładzie pracy własnej – znaczące dochody. W takiej sytuacji – inaczej niż wskazał to sąd rejonowy – istnieją uzasadnione podstawy dla przyjęcia istnienia po stronie pozwanego możliwości zarobkowych pozwalających płacić mu podwyższone alimenty, tym bardziej – co także podnosi się zasadnie w apelacji – że pozwany nie udokumentował również ponoszenia wszystkich wskazywanych w toku postępowania wydatków związanych z kosztami utrzymania jego rodziny, choćby z zakresie ponoszenia opłat za energię i ogrzewanie. Oceny jak wyżej nie zmienia również okoliczność, że pozwany ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko – najmłodszego syna, który urodził się po dacie ustalenia ostatecznych alimentów. Możliwości zarobkowe pozwanego ocenić należy jako pozwalające uczestniczyć w kosztach utrzymania powoda – najstarszego syna wyższą niż dotychczas kwotą.

Wielkość podwyższenia w ocenie sądu okręgowego należało przyjąć na kwotę 100 zł miesięcznie, uznając taki zakres zmiany obowiązku alimentacyjnego ojca za odpowiedni zarówno do zmiany wielkości usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, jak i w uwzględnieniu do takiej zmiany sytuacji po stronie pozwanego.

Z tych względów, w wyniku częściowego uwzględnienia apelacji, zaskarżony wyrok należało zmienić i alimenty od pozwanego T. H. na rzecz syna O. H. podwyższyć z kwoty 450 zł miesięcznie do kwoty 550 zł miesięcznie, poczynając od dnia 9 lutego 2016 roku, tj. od dnia następnego po dacie doręczenia pozwanemu odpisu pozwu w niniejszej sprawie, o czym orzeczono na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

W konsekwencji takiego rozstrzygnięcia należało pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczoną opłatę od pozwu od uwzględnionej części roszczenia (art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Ponad kwotę 550 zł podwyższenie alimentów nie miało już natomiast uzasadnienia, zważywszy zarówno przesłanki odnoszące się do potrzeb małoletniego, jak i możliwości zarobkowych pozwanego, w tym więc zakresie zaskarżenie podlegało oddaleniu, o czym orzeczono na podstawie art. 385 k.p.c.

Wobec połowicznego rozstrzygnięcia apelacji, koszty postępowania za drugą instancję należało wzajemnie znieść (art. 100 k.p.c.).